

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urtos/1/2020
Identifikačné číslo spisu:	7019200796
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7019200796.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci odsúdeného V. U., v konaní o podmienenej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí 5. februára 2020 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného V. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/26/2019 z 22. novembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného V. U. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Predseda senátu Krajského súdu v Košiciach uznesením, sp. zn. 4Ntc/26/2019 z 22. novembra 2019 rozhodol tak, že podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku per analogiam vzal na vedomie späťvzatie žiadosti o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným V. U..

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil výslovným prejavom vôle odsúdeného o späťvzatí žiadosti o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený sťažnosť a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a prepustil odsúdeného na slobodu (č. l. 27 a nasl. spisu).

V písomných dôvodoch sťažnosti odsúdený uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom Korunného súdu v Bradforde, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, sp. zn. T20117533 z 20. apríla 2012, ktorý bol uznaný rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2Ntc/30/2013 zo 7. augusta 2014. Slovenský súd by sa mal vyrovnat' s porušením zákona anglického súdu, ktorý mu uložil 15 rokov, pričom trestná sadzba ola 5 až 12 rokov. Odsúdený poukázal aj na skutočnosť, že podmienenej prepustenie je možné po výkone 1/2-ice trestu a nie po výkone 2/3-in. Odsúdený bol donútený vziať svoju žiadosť o podmienenej prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody späť. Senát Krajského súdu v Košiciach odsúdenému ani nepoložil otázku či má odsúdený obhajcu. Odsúdenému zomrel otec, matka je chorá a z dôchodku jej ostáva po úhrade všetkých výdavkov 15,- €.

Sťažnosť odsúdeného V. U. bola zaslaná na vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá sa k podanej sťažnosti odsúdeného do času konania neverejného zasadnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nevyjadrila.

Sťažnosť odsúdeného bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená Krajským súdom v Košiciach dňa 14. januára 2020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou odsúdeným V. U. podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a sťažnosť odsúdeného V. U. vyhodnotil ako nedôvodnú.

Podľa § 186 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku, ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje.

Podľa § 185 ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť.

Podľa § 185 ods. 2 Trestného poriadku uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku o podmieňanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov, alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 417 ods. 3 Trestného poriadku proti uzneseniu podľa § 415 ods. 3 je prípustná sťažnosť proti výroku o určení dĺžky skúšobnej doby. Proti ostatným rozhodnutiam podľa § 415 a § 416 je prípustná sťažnosť, ktorá má odkladný účinok.

Podľa § 18 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieňaného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podmieňané prepustenie je trestnoprávnym inštitútom, ktorý sa realizuje na základe návrhu oprávnenej osoby (§ 415 ods. 1 Trestného poriadku) pri splnení formálnych podmienok (zákonom ustanovená doba povinnosti vykonať určitú časť trestu odňatia slobody) a materiálnych podmienok (správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a pozitívna prognóza vedenia riadneho života v budúcnosti) ustanovených Trestným zákonom (§ 66 a nasl. Trestného zákona).

Vyššie uvedené podmienky pre pozitívny, resp. negatívny záver o podmieňanom prepustení odsúdeného V. U. z výkonu trestu odňatia slobody správne krajský súd ani neskúmal vzhľadom na výslovný prejav vôle odsúdeného na verejnom zasadnutí krajského súdu dňa 22. novembra 2019, ktorý zbral svoju žiadosť zo dňa 9. októbra 2019 späť, následkom čoho predseda senátu krajského súdu zbral na vedomie späťvzatie žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V zmysle poučenia krajského súdu po vyhlásení uznesenia „proti tomuto rozhodnutiu je prípustná sťažnosť do troch dní (krajský súd opomenul, že do troch pracovných dní podľa § 187 ods. 1

Trestného poriadku - poznámka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) od oznámenia tohto uznesenia; o sťažnosti rozhodne Najvyšší súd Slovenskej republiky" zahlásil odsúdený sťažnosť, pričom je nevyhnutné konštatovať, že krajský súd v čase vyhlásenia uznesenia postupoval procesne správne, pričom v tomto smere len reagoval na výslovný prejav vôle odsúdeného k jeho písomnému podaniu, o ktorom ďalej odsúdený nechcel, aby krajský súd konal, čo predseda senátu aj napokon vzal na vedomie.

Ak teda následne odsúdený podal sťažnosť, v ktorej obsahu namietal splnenie podmienok pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a iné priamo s tým súvisiace otázky, tieto námietky Najvyšší súd Slovenskej republiky musel vyhodnotiť ako nedôvodné, lebo postup krajského súdu v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia zodpovedal aktuálnemu stavu veci a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod na zmenu napadnutého uznesenia krajského súdu.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky preto neostalo iné, ako sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že ak podľa § 62 ods. 1 Trestného poriadku podanie sa posudzuje vždy podľa obsahu, aj keď je nesprávne označené, a ak preto odsúdený namietal v písomnom podaní označeným ako sťažnosť z 28. novembra 2019 (č. l. 27) opätovne aj otázky, ktoré sú predmetom konania o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody pred súdom prvého stupňa (formálne aj materiálne splnenie podmienok podľa § 66 a nasl. Trestného zákona), je možno takéto podanie posudzovať ako novú žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom takémuto postupu nebráni ani ustanovenie § 415 Trestného poriadku (ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne) a to zo základného dôvodu, že o žiadosti odsúdeného zo dňa 9. októbra 2019 (č. l. 1 spisu) nebolo konané spôsobom ako to predpokladá ustanovenie § 66 a nasl. Trestného zákona a je nevyhnutné v tomto svetle na ňu takto aj nazerať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.